

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'רמ' ע'מ'ר מ'ו'ה'ר'נ'י'ת' ז'צ'י'ל' "צ'ד'ר' צ'נ'י' מ'ק'ו'ה' ש'ד'ך' צ'ח'ד' מ'ס'פ'ר'י' ר'ב'נ'ו' י'ה'י'ה' ת'י'ק'ו'ן' ל'כ'נ'י'"

"ח'ק' נ'ת'ן' ו'ל'א' י'ע'ב'ו'ר'" י'צ'א' ל'א'ו'ר' ע'י' ה'ו'צ'א'ת' "נ'צ'ח'ת'י' ו'א'נ'צ'ח'" ש'ע'י' י'ש'י'ב'ת' ת'י'ק'ו'ן' ה'מ'י'ד'ו'ת'

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ח בְּסֵלּוֹ:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

הַיּוֹרָה כָּר לָסוֹן רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה

אָמְרוּ לֵה אֲמַצְעוֹתָא דְעָלְמָא הֵיכָא, זְקָפָא לְאַצְבָּעֵתָהּ,
אָמַר לְהוּ הָכָא. אָמְרוּ לֵה, מִי יִימַר. אָמַר, אֵיתוּ
אֲשָׁלוּ וּמוֹשְׁחוּ:

א דַּע, שְׂיֵשׁ אֹר, שְׁהוּא לְמַעְלָה מִנְפְּשֵׁין וְרוּחִין וְנִשְׁמָתִין, וְהוּא
אֹר אֵין-סוּף. וְאַף-עַל-פִּי שְׂאִין הַשֶּׁכֶל מִשְׁיג אֹתוֹ, אַף-
עַל-פִּי-כֵן רְדִיפָה דְמַחְשָׁבָה לְמַרְדָּף אַבְתָּרָה. וְעַל יְדֵי הַרְדִּיפָה, אִז
הַשֶּׁכֶל מִשְׁיג אֹתוֹ בְּבַחֲיַנַת מְטִי וְלֹא מְטִי. כִּי בְּאַמַת אִי אֲפֻשָׁר
לְהַשְׁיג אֹתוֹ, כִּי הוּא לְמַעְלָה מִנְפֶּשׁ רוּחַ נְשָׁמָה:

ב וְדַע שְׂאִי אֲפֻשָׁר לְהַשְׁיג אֹתוֹ אֲפִלּוּ בְּבַחֲיַנַת מְטִי וְלֹא מְטִי.
אֲלֹא עַל-יְדֵי עֲשִׂיַת הַמְצוֹת בְּשִׂמְחָה. כִּי עַל יְדֵי שִׂמְחַת
הַמְצוּה נְשָׁלַם הַקֹּדֶשׁ וּמַעְלָה הַחַיּוֹת וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁבְּקְלִיפּוֹת
בְּבַחֲיַנַת אַחַד-עָשָׂר סְמָנֵי הַקְטָרֶת. כִּי הַקְלָפוֹת הֵם בְּבַחֲיַנַת
מוֹתָרוֹת וְהֵם בְּבַחֲיַנַת עֲצָבוֹת בְּבַחֲיַנַת (מְשָׁלֵי יד): 'בְּכָל עֲצָב יִהְיֶה
מוֹתָר'. וְהֵם תְּקַפָּא דְדִינָא בְּבַחֲיַנַת (בְּרֵאשִׁית ו): וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ.
וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה הִיא בְּלֵב כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים ד): נָתַתָּה שִׂמְחָה
בְּלִבִּי. וְגָלוּת הַשְּׂכִינָה, שְׁהוּא בְּבַחֲיַנַת לֵב שְׁהוּא שִׂמְחָתָן שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, עַקֵּר גָּלוּתָהּ כְּשִׁעְצָבוֹת שֶׁהֵם הַקְלָפוֹת גּוֹבְרִים עָלֶיהָ,
בְּבַחֲיַנַת: "וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ". וְזֶה הוּא כְּשִׁינְאוּ יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוּת,
כְּתִיב (יִשְׁעִיָה נ"ה): "כִּי בְּשִׂמְחָה תִּצְאוּ". וּבְשִׁבִיל זֶה שְׁעַל-יְדֵי
הַקְטָרֶת מַעְלִין מִהַקְלָפוֹת חַיּוֹתָם כְּתִיב בָּהֶם (מְשָׁלֵי כז): קְטָרֶת

יְשַׁמַּח לֵב. נִמְצָא כְּשֶׁעוֹשֶׂה הַמְצָוָה בְּשִׂמְחָה אֲזִי מַעֲלָה הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא הַמְצָוָה שֶׁהִיא שִׂמְחַת הַלֵּב מִבֵּין הַקְּלָפוֹת. וְזֶהוּ בְּחִינַת מַלְכוּת דֵּעֲשִׂיהָ הָעוֹלָה מִן הַקְּלָפוֹת:

ג וְכִשְׂאָדָם עוֹשֶׂה אִיזָה מְצָוָה, יֵשׁ כַּח בְּהַמְצָוָה, לִילֵךְ וּלְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָמוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. בְּבְחִינַת (שְׁמוֹת י'): "בְּנִעְרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךְ, בְּצֹאנֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ נִלְךְ". וְזֶה בְּחִינַת 'מַלְכוּת מַלְבִּישׁ נֶצַח הוֹד יְסוּד', שֶׁהֵם כְּלֵי הַהֲלִיכָה. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ז): "תּוֹרַת אֱלֹקָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשׁוּרָיו", שֶׁהִיא הוֹלְכַת לְעוֹרֵר. וְזֶה בְּחִינַת (שָׁם ס"ח): "הֲלִיכוֹת אֵלַי מִלְכֵי בַקְּדָשׁ" – כְּשֶׁמַּעֲלִין מַלְכוּת לְתוֹךְ הַקְּדָשָׁה, הִיא מַלְבִּשֶׁת אֶת הַהֲלִיכוֹת אֵלַי אֶת 'נֶצַח הוֹד יְסוּד', לִילֵךְ וּלְעוֹרֵר כָּל הַדְּבָרִים לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

ד וְעַל-יָדַי הַהֲתַעֲוֹרוֹת, הֵינּוּ עַל-יָדַי הַהֲלִיכָה, נִמְשָׁךְ בְּרָכָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְזֶה בְּחִינַת: 'נֶצַח הוֹד יְסוּד מַלְבִּישִׁין אֶת חֶסֶד גְּבוּרָה תִפְאַרֶת', שֶׁהֵם הַיָּדַיִם, שֶׁמִּשָּׁם כָּל הַבְּרָכוֹת. וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ל'): "וַיְבָרֶךְ ה' אֶתְךָ לְרַגְלֵי". נִמְצָא שֶׁעוֹלִין הַרְגָלִין בְּבְחִינַת יָדַיִם, בְּבְחִינַת (שׁוֹפְטִים ד'): "וַתִּלְךְ יַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָלוֹךְ וְקָשָׁה". וְעַקֵּר הַבְּרָכוֹת מִיָּדַיִם, בְּבְחִינַת (וַיִּקְרָא ט'): "וַיֵּשֶׂא אֶהָרֶן אֶת יָדוֹ אֶל הָעַם וַיְבָרְכֵם", וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"ט'): "מִיָּדַי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רָעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל:

ה וְעַקֵּר הַבְּרָכָה שֶׁנִּשְׁפָּעִין מֵהַיָּדַיִם, הֵם שִׁכְלֵי. וְכִשְׂבָּאִים לְמַטָּה, נִעֲשִׂים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי רְצוֹנוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה): "פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן". בְּכֵן מִי שֶׁהוּא בֶּעַל נַפֶּשׁ, צָרִיךְ לְכוּן רְצוֹנוֹ, שֶׁיִּמְשִׁיךְ בְּרָכַת שִׁכְלֵי. בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית מ"ח): "שִׁכְלֵי אֶת יָדָיו", וּבְבְחִינַת (שְׁמוֹת ט"ו): "מִקְדָּשׁ

ח'רמב ׀ זקק נתן ולא יעבור ׀ רמב ׀

ח'רמב ׀ זמור מזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל ׀

רמב ׀ זק נתן ולא יעבור ׀ יצא לאור ע"י הוצאת ׀ נצחתי ונצח ׀ שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

ה' כוננו ידיו. וזה בחינת 'חסד גבורה תפארת שמלבישין את חכמה בינה דעת:

ו וצריך להמשיך אמונה לתוך ברכת השכל, כי אין לסמוך על השכל בעצמו כידוע. וזה בחינת (משלי כ"ח): "איש אמונות רב ברכות", ובחינת (שמות י"ז): "ויהי ידיו אמונה", ובחינת (שמואל א כ"ד): "וקמה בידך ממלכת ישראל", הינו שימשיך אמונה לתוך ברכת הידים. וזהו בחינת (שמואל א ב): "ובנית לי לו בית נאמן, וזה בחינת (תהלים פ"ט): "אמונתך בקהל קדושים", קדש זה בחינת מחין. וזה בחינת: 'מלכות דיצירה נעשה מפנה חכמה בינה דעת דעשיה':

ז ובפנימיות ברכאן, שהוא דקות הברכאן, נתברך מהם המסדר והמישב את השכל, שהיא בחינת כתר. בחינת (בראשית כ"ו): "ואתיה עמך ואברכה", כתר, הוא לשון המתנה, כמו שכתוב (איוב ל"ו): "כתר לי זעיר", כי כששואלין את האדם איזהו שכל, אומר: המתן עד שאתישב, וגם שם צריך אמונה, בבחינת אמן מפלא (עיין תיקון ע). וזה בחינת 'שמפנימיות חסד גבורה תפארת, ומפנימיות מלכות דיצירה, נעשה כתר דעשיה. וכן עולין העולמות עד למעלה, עד אצילות למעלה למעלה: וזה (יהזקאל ג'): "ברוך כבוד ה' ממקומו". 'ברוך, זה בחינת ידים; 'כבוד ה', זה בחינת אמונה; 'ממקומו', זה בחינת כתר:

ח וכשעושה ומתקן את המישב והמסדר, שהוא הכתר כראוי, והמחין רודפין להשיג האור אין-סוף. והכתר מעכב את השכל, כדי לישב את השכל. ועל ידי הרדיפה והמעכב, אזי מכה המחין בהמישב והמסדר, ונעשין היכלין לאור

אֵין סוֹף. וְאֶפְעַל־פִּי כֵן לֹא יִדְעַ וְלֹא אֶת־יָדַע, כַּמּוּבָא בַזְהַר פְּרָשַׁת
 נַח (ס"ה.): 'וּמַגּוּ הָאֵי פְּרִיסָא בְרַדִּיפָה דְהָאֵי מַחְשָׁבָה, מְטִי וְלֹא
 מְטִי'. וּפְרִיסָא, זֶה הַמְסִדֵּר וְהַמֵּי־שֵׁב, שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּתוּר, שֶׁהוּא
 פָּרוּם בֵּין הַנְּאֻצָּלִים לְבֵין הַמַּאֲצִיל. 'וְאֶת־עֲבִידוֹ תִשַׁע הַיְכָלִין, דְּלֹא
 אַנּוּן נְהוּרִין, וְלֹא רוּחִין, וְלֹא נְשֻׁמְתִין, וְלִית מָאן דְּקִימָא בְּהוּ, וְלֹא
 מַתְדַּבְּקִין, וְלֹא מַתְיַדְעִין'. וְדַע, שְׁזֵה תַכְלִית הַיְדִיעָה, כִּי תַכְלִית
 הַיְדִיעָה – דְּלֹא יִדַע.

סדר קצור לקושי מוה"ר"ן הי"מני:

אמצעיתא דעלמא – כד

א דַע שְׂיֵשׁ אֹר שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִנְּפִשִׁין וְרוּחִין וְנְשֻׁמְתִין וְהוּא אֹר
 אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְאֶפְעַל־פִּי שְׂאִין הַשֶּׁכֶל מְשִׁיג אֹתוֹ אֶפְעַל־פִּי
 כֵן רַדִּיפָה דְמַחְשָׁבָה לְמַרְדָּף אַבְתֵּרָה. וְעַל־יְדֵי עֲשִׂית הַמְצוּוֹת
 בְּשִׁמְחָה זוֹכִין לְהַשִּׁיג אֹתוֹ עַל־יְדֵי הַרְדִּיפָה וְהַמְעַכֵּב בְּבְחִינַת מְטִי
 וְלֹא מְטִי. וְנַעֲשִׂין תִשַׁע הַיְכָלִין דְּלֹא אַנּוּן נְהוּרִין וְלֹא רוּחִין וְלֹא
 נְשֻׁמְתִין וְלִית מָאן דְּקִימָא בְּהוּ וְלֹא מַתְדַּבְּקִין וְלֹא מַתְיַדְעִין. אֲשֶׁרִי
 מִי שְׁזוֹכָה שִׁירְדָף מַחְשָׁבָתוֹ לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֵלוֹ אֶפְעַל־פִּי שְׂאִין
 יַכְלֵת בְּיַד הַשֶּׁכֶל לְהַשִּׁיג אֹתָם כִּי לֹא מַתְדַּבְּקִין וְלֹא יִדְעִין. וְהַשְּׂגָה
 זֹאת הִיא תַכְלִית הַכֹּל בְּבְחִינַת תַכְלִית הַיְדִיעָה שְׁלֹא נִדַע:

ב וְעַל־יְדֵי שְׂמִיחַת הַמְצוּוֹת נְשַׁלֵּם הַקְדָּשָׁה וּמַעְלָה הַחַיּוֹת וְהַקְדָּשָׁה
 שְׂבִקְלָפוֹת. וְעַל כֵן כְּשֶׁעוֹשִׂין הַמְצוּוֹת בְּשִׁמְחָה מַעְלָה הַשְּׂכִינָה
 מִבֵּין הַקְלָפוֹת:

ג וְצָרִיד לְהַתְרַחֵק מֵעַצְבוֹת מְאֹד מְאֹד כִּי הַקְלָפוֹת הֵם בְּחִינַת
 עַצְבוֹת וְהֵם תְּקַפָּא דְדִינָא. וְכִשְׁהָעַצְבוֹת מִתְגַּבְּרַת הִיא בְּחִינַת
 גְלוּת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא שְׂמִיחַתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "אִם הַבָּנִים

לַעֲשׂוֹת מַחֲמַת שְׂמֵחָה וְכוּ', וְגַם בְּבִקְרָה דְּבָרוֹ יַחַד בְּאַהֲבָה וְחֶבֶד
גְּדוֹלָה.

כִּי כָל יְמֵיהֶם הִיְתָה בִּינֵיהֶם אַהֲבָה גְּדוֹלָה עַד שֶׁיֵּצֵא רַבֵּנוֹ
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מִמַּעַדְוֵעַדִּיוֹקֵע לְזִלְאֲטִיפְאֲלִיעַ, שְׁזֵה הָיָה בְּעֶרְךָ
שָׁנָה וּמַחֲצָה אַחַר שְׁחֹזר רַבֵּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל
לְבֵיתוֹ. אָז הָלְכוּ מִלְּשִׁינִים וְהוֹלְכֵי רְכִיל וְדָבְרוּ לְפָנָיו מִלְּשִׁינוֹת
הַרְבֵּה עַד שֶׁנַּעֲשָׂה לוֹ שׁוֹנָא גְּדוֹל וְנִתְלַבֵּשׁ בּוֹ מִי שְׁנֵת־לִבֵּשׁ בּוֹ עַד
שְׁגָרָם מֵה שְׁגָרָם עַל־יְדֵי מַחֲלָקוֹתָיו.

וְהַגָּאוֹן הַמְּפָרָסִם מִשְׁפָּטִיבְקֵע זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה קָלִיל אֱלוֹ הַמִּלְּשִׁינִים
בְּקָלְלוֹת נְמַרְצוֹת, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן שֶׁיִּשְׁתַּרְבֵּב לְשׁוֹנָם עַד טְבוּרָם
וְכוּ'. וְכִשְׁשָׁמַע רַבֵּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה דְּבָרִים בְּדוּוּיִים אֲשֶׁר לֹא עָלוּ
עַל דַּעְתּוֹ. אָמַר רַבֵּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה צַר לִי מְאֹד שֶׁמָּסְרוּ זֹאת אֵלָיו.
וְאַחֲר־כֵּן אָמַר שְׁזֵה פְרוּשׁ מֵה שֶׁאָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים קי"ח): "וְאֲנִי
אֶרְאֶה בְּשׁוֹנָאִי". כִּי לְכַאוּרָה תָּמוּהָ הֵלֵא דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם
יָדַע שֶׁשָּׂאוֹל הוּא שׁוֹנָאוֹ וְאִיךְ רָצָה לְרְאוֹת בְּנִקְמָתוֹ הֵלֵא הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ אָמַר לוֹ אֱלֹמָלֵא אַתָּה שָׂאוֹל וְהוּא דָּוִד וְכוּ', אֵךְ כֵּן אָמַר
דָּוִד רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תֵּן לִי עֵינַיִם שֶׁאוֹכֵל לְרְאוֹת בְּשׁוֹנָאִי אִיךְ הוּא
עוֹמֵד לִידַע בְּאִיזָה מְדִרְגָה הוּא עֹכָשׁוֹ. וְעַל־יְדֵי־זֶה אִדַּע בְּבִרוֹר
מְדִרְגָתוֹ וְכוּ':

קִמְזו (יט) קָדָם שְׁנַסַּע לְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל בְּסָמוּךְ שָׁאֵל לוֹ אֶחָד מִפְּנֵי מָה
אֵינִי מְקַרְבָּם וְאֵינִי מְדַבֵּר עִמָּם, אָמַר לוֹ שָׂאִין לוֹ עַתָּה דְּבוּרִים.
וְאָמַר שְׁנוּדַע לִי עַתָּה עַל־פָּסוּק כִּי תַעֲבֹר בְּפָנַי אַתָּה אֲנִי, אִיךְ
יְכוֹלִין לְרְאוֹת מָתִי שְׁרוּצִין אֶת הָאָבוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְגַם
הָיָה חֲדוּשׁ אֶצְלִי מִפְּנֵי מָה עַל־פָּסוּק זֶה דִּיקָא. אֵךְ אֲנִי חוֹשֵׁב מַחֲמַת
שְׂאֲנִי צָרִיךְ לַעֲבֹר עַל הַיָּם, אֵךְ לָמָּה לָכֶם זֹאת מֵה צָרְךְ לָכֶם בְּזֵה.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

אָרְמוֹת מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ לְעֵשֶׂת יָמִים מִקֻּדְוָה שֶׁדָּף לְעַד לְעֵשֶׂת יָמִים מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַלּוֹת
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

וְאִם אֶפְלוּ הָיִיתִי יָכוֹל לְהִלְבִּישׁ זֹאת בְּמוֹסָר שְׂיִהְיֶה בּוֹ צֶרֶף לְכָל, אֵךְ אֵינִי לִי עֲתָה דְבוּרִים. אַחֲר־כֵּן הָיָה הוֹלֵךְ וְשָׁב בְּבֵית וְעָנָה וְאָמַר אֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן יוֹתֵר מִכָּל הַגְּדוֹלִים, זֶה יֵשׁ לוֹ מָמוֹן וְזֶה יֵשׁ לוֹ כֶּסֶף, וְזֶה יֵשׁ לוֹ עֵירוֹת, וְאֲנִי אֵינִי לִי כְלוּם. אֵךְ זֹאת כָּל נְחֻמָּתַי כְּשֶׁאֲנִי מְזָכִיר שֶׁבְּעֶלְמָא דְקָשׁוּט יְהִיוּ כְּלָם צְרִיכִים לִי וַיִּשְׁתַּוְקְוּ כְּלָם לְשִׁמְעַת הַחֲדוּשִׁים שֶׁאֲנִי מְחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע. מֵהוּ אֲנִי, רַק מֵה שֶׁהִנְשָׂמָה שְׁלִי מְחַדֵּשׁ:

סֵדֶר הַשְּׂלֵכָה-בֵּית הַיּוֹמִי:

כו. עַל-יְדֵי דְאָגָה בָּא פִּחַד. כז. עַל-יְדֵי פִּחַד בָּא כְּזָבִים. כח. אֹזֶר הַנֶּר – סִגְלָה לְפִחַד. כט. עַל-יְדֵי הַתְּפָאֲרוֹת בְּעֵשִׂירוֹת בָּא פִּחַד. לו. פִּחַד בָּא עַל-יְדֵי כַעַס. לא. עַל-יְדֵי דְאָגָה וּפִחַד נַעֲשֶׂה הַלֵּב אָטוּם. לב. עַל-יְדֵי לְמוּד תּוֹרָה עַל הַשְּׁלָחַן בְּשַׁעַת סְעוּדָה נִצּוֹל מִפִּחַד. לג. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ פִּחַד, הוּא סִימָן שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַסֶּתִיר פְּנִים מִפְּנֵי, וְסִימָן שְׁדִינִין שׁוֹרִין עָלָיו. לד. מִי שֶׁאֵינוֹ מְתוּדָה עַל עוֹנוֹתָיו, מוֹרָא בָּא עָלָיו.

חֶלֶק שֵׁנִי א. כְּשֶׁבָּא פִּחַד עַל אָדָם, יִדַע שֶׁבָּא בֶן גִּילוֹ לְאִיזְהוּ צָרָה. ב. לְפַעֲמִים אָדָם מִתְּפַחַד קִדָּם שֶׁבָּא עָלָיו אִיזְהוּ טוֹב. ג. מִי שֶׁבּוֹרַח מִן הַצָּרָה, הוּא פִּקַּח. ד. בְּלִילָה שֶׁיֵּשׁ לָהּ פִּחַד בְּשַׁעַת שִׁנָּה, אֵל תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ בַּיּוֹם. ה. כְּשֶׁאָדָם נוֹטֵה לְמוֹת, אֶפְלוּ כְּשֶׁעֲדִין בְּקוּי-הַבְּרִיאָה וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ שְׁדִינֵו לְמִיתָה, אַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מִתְּפַחַד וְאוֹמֵר בְּפִי שְׂיָמוֹת.

פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים א. עַל-יְדֵי גִבְהוֹת הַלֵּב נוֹפֵל לְתַפְיֶסָה. ב. דְּמוּדָה לְנִכְרִים נוֹפֵל בִּידִיהוֹן, אֵלָּא כָּל דְּבִרְיָהֶם תְּסִתּוּר. ג. הָאוֹמֵר דְּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם. ד. עַל-יְדֵי פְדִיּוֹן שְׁבוּיִים נִתְקַבֵּץ

נִדְחָיו שֶׁל הַפּוֹדָה. ה. מִי שֶׁאִינוֹ יוֹצֵא מִבֵּיתוֹ חָשׁוּב, בְּתַפִּיסָה. ו.
 בְּעוֹזֵן מִשְׁכַּב־זָכָר נִתְפָּס בְּתַפִּיסָה. ז. מִי שֶׁמָּרַחַם עַל הַשְּׁבוּיִים,
 הַקָּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא מִצִּילוֹ מִמִּיתָה. ח. מִי שֶׁהוּא בְּתַפִּיסָה, בִּידוּעַ
 שָׁגָם נִשְׁמָתוֹ לְמַעַלָּה בְּתַפִּיסָה. ט. מִי שֶׁבָּא לְצַדִּיק וְשׂוֹאֵל אֶת
 הַצַּדִּיק עֲצָה וּמִפֶּר עֲצָתוֹ אַחֲר־כֵּן, עַל־יְדֵי זֶה נִתְפָּס בְּתַפִּיסָה. י.
 מִי שֶׁמֵּאֲכִיל לָחֶם לָרַעֲבִים, הַקָּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא מִצִּיל אוֹתוֹ מִבֵּית־
 הָאֲסוּרִים. יא. מִי שֶׁלֹּא תִקַּן חַטָּאוֹת נְעוּרָיו, עַל־יְדֵי זֶה בָּא
 לְבֵית־הָאֲסוּרִים. יב. מִי שֶׁהוּא רָגִיל לְהִיּוֹת מוֹהֵל, אִזּוֹ לְסַפֵּק צָרְכֵי
 סְעוּדַת בְּרִית־מִילָה שֶׁל עַנִּי, עַל־יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבֵּית־הָאֲסוּרִים.

חֶלֶק שֵׁנִי א. עַל־יְדֵי נְאוּף נוֹפֵל לְתַפִּיסָה אִזּוֹ לְחָלִי כָּאֵב רַגְלִים. גַּם
 תִּלְמִיד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, נוֹפֵל לָזֶה, גַּם מִזִּיקִין שׁוֹלְטִין
 עָלָיו. ב. סְגֻלַּת הַצְּדָקָה לְבַטֵּל כָּל אֵלוֹ הָעֲנָשִׁים. ג. בְּשִׁבִיל שֶׁאִין
 מִבְּקָשִׁין רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ, עַל־יְדֵי זֶה נוֹפֵל לְתַפִּיסָה, וְתִקּוֹן
 לְתַפִּיסָה, שִׁפְרָנִם אֵיזָהוּ בְּעַל־יְחִיִּים.

סדר שיחות ה"ן היופני:

סה על ידי שמחה נצולין ממיתת בנים כי הקלפה העושקת אותם
 חם ושלום, נקראת לילית והשמחה הוא ההפך ממנה:
 סו הזהיר מאד כמה פעמים להתפלל בכח גדול להכניס כל כחו
 בדבורי התפלה וכמבאר מזה בספריו הקדושים בכמה מקומות
 ואמר כמה פעמים שהאדם צריך להכריח עצמו מאד לתפלה, לא
 כמו שאומרים קצת שאין להכריח עצמו לתפלה, רק אדרבא
 צריכין להכריח עצמו מאד מאד בכל הכחות לתפלה שוב אמר:
 כשאדם מתפלל בכונה דהינו שמקשר המחשבה אל הדבור
 ומטה אָזְנוֹ וְשׁוֹמֵעַ מֶה שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֲזִי הַכַּחוֹת נִמְשָׁכִין מִמִּילָה

זֶה הַדָּבָר וְלֹא יַעֲבֹר

אֲרַמְחָה מִזֶּה הַדָּבָר וְיִצְחָק לֵאמֹר מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַלּוֹת
זֶה הַדָּבָר וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁעַיִן יֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוּת

לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה כִּי כָּל הַכַּחוֹת מְצַפִּין וּמְסַתְּכִין תָּמִיד עַל זֶה
שֶׁיִּמְשְׁכוּ וַיִּכְנְסוּ בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי קְדוּשִׁים עַל־כֵּן כְּשֶׁמֵתְפִלֵּל בְּכוּנָה
נִמְשָׁכִין וְנִכְנָסִין כָּל הַכַּחוֹת שְׁלוֹ מִמֵּילָא לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְזוֹכָה
לְהַתְּפִלֵּל בְּכַח גְּדוֹל אֶף־עַל־פִּי שְׂאִינוּ מְכַרִּיחַ עֲצָמוֹ לָזֶה, כִּי הַכַּחוֹת
נִמְשָׁכִין מִמֵּילָא לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה כְּשֶׁמֵתְפִלֵּל בְּכוּנָה:

סוּ מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיֵת לְדַבְרֵי חֲכָמִים אֲמֵתִים הוּא יָכוֹל
לְהִשְׁתַּגֵּעַ כִּי עֵקֶר שִׁגְעוֹן שֶׁל כָּל הַמְשַׁנְּעִים הוּא רַק מַחֲמַת שֶׁהוּא
אִינוּ מְצִיֵת וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבְּעָלִי שֶׁכָּל כִּי הַמְשַׁנְּעַ אִם הָיָה שׁוֹמֵעַ
וְצִיֵת לְדַבְרֵי אַחֲרִים שֶׁהֵם הַבְּעָלִי שֶׁכָּל בּוֹדָאִי לֹא הָיָה מְשַׁנְּעַ כָּלֵל,
כִּי אֶף־עַל־פִּי שְׁלֵפִי רוּחַ שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן שְׁלוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרְוֹר גְּמוּר
שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוֹעַ וּלְהַתְּגַלְּגֵל בְּאִשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מִדְּרָכֵי
הַשְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן, אֶף־עַל־פִּי־כֵן מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוֹל מְמַנּוּ אוֹמֵר לוֹ
שְׂאִינוּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן אִם הָיָה מְבַטֵּל דַּעְתּוֹ נֶגֶד דַּעַת הַגְּדוֹל
מְמַנּוּ בְּחֻכְמָה בּוֹדָאִי הָיָה מְתַבְּטֵל כָּל הַשִּׁגְעוֹן שְׁלוֹ נִמְצָא שֶׁעֵקֶר
הַשִּׁגְעוֹן הוּא רַק מַחֲמַת שֶׁהוּא אִינוּ רוֹצֵה לְשִׁמְעַ וּלְצִיֵת לְדַבְרֵי
חֲכָמִים וְהֵבֵן הַדָּבָר הַיָּטֵב:

סח הַזֶּהִיר מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים עַל עַנְיֵן הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ שֶׁכָּל
אָדָם יִדְבֹר וַיִּשְׁיחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ וַיִּישַׁב עֲצָמוֹ הַיָּטֵב מֵהוּא עוֹשֶׂה
בְּעוֹלָם הַזֶּה וִירַחֵם עַל עֲצָמוֹ וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו בְּתַחֲנוּנִים וּפְיוּסִים
לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתָבָרֵךְ שִׁיזְכֶּהוּ בְּרַחֲמָיו הַמְּרַבִּים
לְהַתְּקַרֵּב לְעַבֹדְתּוֹ יְתָבָרֵךְ וַיִּשְׁתַּדֵּל לְהַמְצִיא לוֹ טַעֲנוֹת וּבִקְשׁוֹת
עַל זֶה וְעַנְיֵן שִׁיחָה זֶה יְהִיָּה בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנֹו שְׁמִדְּבָרִים בּוֹ וּכְבָר
מְבֹאֵר זֹאת בְּסִפְרֵי הַנְּדַפְּסִים אֲבָל יוֹתֵר מְזִה הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ
הַרְבֵּה מְאֹד בְּעַנְיֵן זֶה כִּי מִי שִׁיזְכֶּה לְעֲצָמוֹ לְנַהַג הַנְּהַגָּה זֶה בְּכָל
יוֹם עַל־כָּל־פָּנִים שָׁעָה אַחַת בּוֹדָאִי יִזְכֶּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יְתָבָרֵךְ

בַּאֲמַת וְאַף אִם לְפַעְמִים הוּא רוֹאֵה שְׂמֻקִּים הַנְּהַגָּה זֶה יָמִים וְשָׁנִים
 וְאַף-עַל-פִּי-כֵן עֵדִין לֹא זָכָה לְהִתְקַרְבוֹת כָּרְאוּי אַף-עַל-פִּי-כֵן יִחְזַק
 עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר כִּי סוּף כָּל סוּף יוֹעִיל לוֹ בְּוַדָּאִי וְאָמַר שְׁדוּד
 הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, יִסַּד מִזֶּה סֵפֶר תְּהִלִּים וְאָמַר שְׁעַקֵּר
 הַתְּבוּדוֹת שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ הִיָּה עַל מַטָּתוֹ, בְּעֵת שֶׁשָּׁכַב עַל מַטָּתוֹ
 וְכִסָּה עֲצָמוֹ בְּסָדִין אֲזִי הָיָה מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ כָּל לְבוֹ לְפָנָי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים ו-יז): "אֲשַׁחָה בְּכָל לַיְלָה מַטָּתִי
 בְּדַמְעָתִי" וְכוּ' אֲשָׁרִי מִי שִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְקַיִם הַנְּהַגָּה זֶה הָעוֹלָה עַל
 הַכֹּל:

וְעַיִן בְּסֵפֶר "לְקוּטֵי תַנְיָנָא" בְּדָף ל"ב וְשִׁים לְבָךְ לְכָל מַה שֶׁנֶּאֱמַר
 שָׁם בְּעַנְיָן זֶה, וְתַרְגִּיל עֲצָמָךְ לְקַיִם הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים שָׁם וְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר בְּכָל פַּעַם שֶׁתִּזְכֶּה לְפִתּוּחַ פִּיךָ שֶׁתִּוְכַל לְפָרֵשׁ שְׁחָתְךָ
 לְפָנָיו בַּאֲמַת:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(ו) נטל שתי ידיו זו לעצמה וזו לעצמה ונמלך (פי' נתייעץ) כשנטל
 המים השניים והגיע ידיו זו לזו ושפך על שתיהן כאחת ידיו
 טמאות מפני שכשצירף ידיו זו לזו לקבל המים השניים נטמאו
 ידיו בנגיעתם זו לזו דמים שעל גב יד זו מטמאים מים שעל גבי
 חברתה וגם את היד וכשנטל את השניים לא טיהרו את
 הראשונים כיון שנטמאת מחמת חברתה אלא אדרבה גם
 השניים נטמאו בהן וצריך לנגב ידיו וליטול שתיהן כאחת: הגה
 וכ"ש ליוזר שלא יגע בידו ששפך עליה פעם אחד לידו השנית ששפך עליה
 שתי פעמים (מרדכי פרק אלו דברים): (ז) אם שפשף ידיו זו בזו יוזר שלא
 יגע חוץ ממקום שנפלו בו מים מפני שהן מטמאות זו את זו: (ח)
 נטל ידו אחת ושפשפה בראשו (פי' כדי לנגבה ולפיכך לא נטמא ידו משא"כ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א"ר א"ל מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צנני מקוה שדך צחד מצפוי רצנו יהיה תיקון רכ"ל"

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בסימן קס"ד סעיף ב' שחיכך בראשו) או בכותל ואח"כ חזר ונגע באותן מים שבאו מידו על הראש ועל הכותל טמאה שאותם מים טמאים חזרו וטמאו את היד שנגע בהם אע"ג דכל כמה דלא שפשף מטהרים בשפשוף השתא דחזר ונגע גרע וכבר נתבאר שהשופך רביעית כאחת אינו בכלל כל אלו דאין שם מים טמאים כלל: (ט) כששופך מים ראשונים על ידיו צריך ליזהר שלא ישאר על ידו צרור או קיסם או שום ד"א שאין מים מטהרין אלא מים שע"ג היד ולא המים שעל הצרור ואם שופך רביעית מים כאחת על ידו א"צ ליזהר בכך: (י) מי שיש לו מכה בידו ורטתיה (פי' אינגו"נטו בלע"ז) עליה די לו שיטול שאר היד שלא במקום הרטתיה וצריך ליזהר שלא יגע ברטתיה שלא יחזרו המים שעל הרטתיה וטמאו היד או ישפוך רביעית על היד כאחת שאז לא נטמאו המים. נוטלים מים ראשונים בין על גבי כלי בין על גבי קרקע (טור):

סימן קסג (א) אם אין מים מצויים לפניו ברחוק יותר מארבעה מילין ולאחריו מיל יטול ידיו במפה ואוכל פת או דבר שטיבולו במשקה (או אוכל ע"י כף): (ב) המאכיל לאחרים א"צ נט"י והאוכל צריך נטילת ידים אע"פ שאחר נותן לתוך פיו ואינו נוגע במאכל והוא הדין לאוכל במגרפה (פי' כלי שיש לו שינים פירי"ק בלע"ז) שצריך נט"י (ואסור להאכיל למי שלא נטל ידיו משום לפני עור לא תתן מכשול) (הר"י ס"פ אלו דברים):

סימן קסד (א) נוטל אדם ידיו שחרית ומתנה עליהם כל היום אפילו שלא בשעת הדחק ובלבד שלא יסיח דעתו מהם (ולא יטנפם) (טור) ואם מים מצויים לו טוב שיחזור ויטול ידיו אבל לא יברך: הגה והא דמהני תנאי דוקא בנטילה שאינה צורך אכילה דומיא דנטילת שחרית אבל אם נוטל לצורך אכילה לא מהני תנאי באותה

נטילה (ב"י בשם הר"י): (ז) מי שעומד בסעודה ונזכר שנגע בשוק וירך ומקומות המכוסים באדם או שחיכך בראשו וכל כיוצא בזה. (ובמקומות המטונפים שיש בהם מלמולי זיעה) (תשובת הרמב"ן סימן קנ"ה) צריך לחזור וליטול ידיו ויברך על נטילת ידים:

סימן קסה (א) העושה צרכיו ורוצה לאכול יטול ב' פעמים על הראשונה מברך אשר יצר ועל השניה מברך על נט"י. ואם אינו רוצה ליטול אלא פעם אחת לאחר ששפך פעם אחת על ידיו ומשפשף יברך אשר יצר ואח"כ בשעת ניגוב יברך ענט"י: (ז) אם רבים מסובין בסעודה הגדול נוטל ידיו תחלה והרא"ש היה רגיל ליטול באחרונה שלא להפסיק ושלא לדבר:

סדר לקויי תפלות הימני:

תנו: ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ותושיענו שנזכה לקבל את כל השלשה רגלים הקדושים שהם פסח שבועות סכות בקדשה גדולה ובחדוה רבה ועצומה מאד ונזכה לכבד את כל הרגלים והימים טובים בכל מיני כבוד ועז ופאר, במאכל ומשקה וכסות נקייה, ובשביתה מן המלאכה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, ובתפלה בכונה עצומה והתעוררות נפלא כראוי לאיש ישראל להתפלל ולהתנהג ביום טוב קדש ותזכנו ותעזרנו לעשות מצוות הרבה בכל השנה, בקדשה גדולה ובשמחה רבה ונזכה שיתקבץ שמחת כל המצוות של כל השנה, לתוך הלב הקדוש שהם השלש רגלים, ועל ידי זה נזכה לשמחת יום טוב באמת כרצונך הטוב כמו שכתוב: "ושמחת בחגך" ונזכה לשמח מאד מאד בחדוה רבה ועצומה בכל השלש רגלים "נגילה ושמחה בך" אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות עד שנזכה לעלות לראות ולראות באור פני ה' ותעזרנו

לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל וּבַפֶּרֶט הָאֲרֻבַּע מִצְוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּכָל רֶגֶל אֲשֶׁר עַל יָדָם מַעְלִין אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בְּחִינַת ד' [אַרְבַּע] לְאוֹר הַפָּנִים, שֶׁהֵם בְּפֶסַח אַרְבַּע כּוֹסוֹת בְּשָׁבוּעוֹת קִבְּלַת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא סֵדֶר הַמִּשְׁנָה שֶׁהוּא אַרְבַּע פְּעָמִים בְּיַד כָּל אֶחָד, בְּסִכּוֹת אַרְבַּע מִיָּנִים שֶׁבְּלוּלָב אָנָּה ה' רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְקַיֵּם בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת כָּל הַמִּצְוֹת הַנּוֹרְאוֹת הָאֵלֶּה בְּמוֹעֲדָם וּבְזִמְנָם בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל, עִם כָּלֵל שְׁאֵר הַמִּצְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שֶׁבְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל וְנִזְכָּה לְקַיְּמָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה וּבִירְאָה וּבְאַהֲבָה, בְּאַפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוֹת דְּקִדְשָׁה אֶל אוֹר הַפָּנִים הַמְּאִיר בְּשֵׁלֶשׁ רֶגְלִים וְתִזְכְּנוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִתּוֹךְ שִׂמְחָה, בְּכָל הַיָּמִים טוֹבִים וְתִחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲפִלוּ עַל הָעוֹנוֹת שֶׁאֵינָם יְדוּעִים לִי:

תְּנַח: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יַדְעֶתָ כִּמָּה אָנִי רַחוּק מִקְּדוּשַׁת וְשִׂמְחַת יוֹם־טוֹב הַקְּדוּשׁ, חוּם וְחֶמֶל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנִי בְּחֶסֶדֶיךָ הָעִצּוּמִים, שֶׁאֲזַכָּה לְקַבֵּל הַיָּמִים טוֹבִים בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה, עַד שֶׁאֲזַכָּה עַל יְדֵי קְדוּשַׁת וְשִׂמְחַת יוֹם טוֹב לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוֹת דְּקִדְשָׁה מִבֵּין הָאֲרֻבַּע מַלְכוּיֹת, וְלְהַעֲלוֹתָהּ לְאוֹר פְּנֵי ה' וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "צִדְקָ לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשֶׁם לְדָרֶךְ פְּעָמָיו" וְנֶאֱמַר: "אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשָּׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ" וְתִזְכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדוּשַׁת וְשִׂמְחַת יוֹם־טוֹב תָּמִיד בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וְאֲזַכָּה לְשִׂמְחָה דְּקִדְשָׁה תָּמִיד, עַד שֶׁאֲזַכָּה לְהַשְׁגֵּת אֱלֹהוּתְךָ וַיְדִיעַת רוּמּוֹתְךָ וְתִשׁוּקַת אֱמוּנָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב יָלֵב בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה גְּדוּלָּה:

תְּנַט: וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנִי לְעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה, כִּדִּי שֶׁאֲזַכָּה לְקַבֵּל

וְלַהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי זֶה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתִּיִּים כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עַל
 יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כִּי
 אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה:
 'הוּי עֵז כַּנְּמַר' וְגַם אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ גְּדֹל עֲצָם הַפְּגָם שֶׁל עֲזוֹת
 דְּסִטְרָא אַחְרָא, כִּי הָעֵזִי פָּנִים הֵם מִן הַתְּתִיקָע"ד דּוֹרוֹת שְׂאִין לָהֶם
 שׁוֹם חֵלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַל כֵּן בָּאתִי לְחַלּוֹת פָּנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֵלֵקֵי
 אֲבוֹתַי, שֶׁתְּחַנְּנֵנִי מֵאַתָּה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, וְתוֹרְנֵי וְתִלְמִידֵי תָמִיד
 בְּכָל עֵת שְׁאֲזוּכָה לִידַע תָּמִיד אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָעֲזוֹת, בְּאִפְּן
 שְׁאֲנִצֵּל תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְתִצִּילֵנִי
 מֵעֵזִי פָּנִים וּמֵעֲזוֹת פָּנִים וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמַתִּיִּים,
 מִכָּל הַתּוֹרוֹת וְהַחֲדוּשִׁים שֶׁל הַסִּטְרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפָה הַנִּקְרָאִים
 פְּסִילִים, הַנִּמְשָׁכִין מֵעֲזוֹת דְּקְלָפָה וְתַחֲזִיקֵנִי וְתִאֲמָצֵנִי בַּעֲבוּדָתְךָ,
 וְתִמְשִׁיךְ עָלַי כַּח וּגְבוּרָה דְּקֻדְשָׁה מֵאַתָּה, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי עֲזוֹת
 דְּקֻדְשָׁה מֵאַתָּה וְאֲזוּכָה עַל יְדֵי הָעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה לְהִתְקַרֵּב לַעֲבוּדָתְךָ
 וְלַתּוֹרָתְךָ וְלִירְאָתְךָ בְּאַמֶּת וְאֲזוּכָה תָּמִיד לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמַתִּיִּים
 בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים הַנִּכְלָלִים וְנִכְנָסִים בְּאַמֶּת בְּתוֹרַת
 מֹשֶׁה, חֲדוּשִׁים שִׁיְהִיו לְךָ לְנַחַת וּלְרַצוֹן לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ:

תם: וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה נְגִידָךְ שְׁאֲזוּכָה לְהִתְחַזֵּק וְלַהֲתַאֲמֵץ
 מְאֹד בְּתַפְלָה בְּכָל עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת וְאַחֲזִיק וְאַאֲמִץ אֶת לְבָבִי לְקוֹוֹת
 אֵלֶיךָ וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וְאֶעֱזוּ פָּנַי נְגִידָךְ לְבַקֵּשׁ וְלַהֲתַפְּלֵל וְלַהֲתַחַנֵּן
 לְפָנֶיךָ תָּמִיד עַל כָּל מַה שְׁחָסַר לִי בַּעֲבוּדַת ה' וְלֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְלַם
 נְגִידָךְ לְעוֹלָם לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי פְּלֵאֵי
 פְּלֵאוֹת: